

Η γεωπολιτική διάσταση του ποδοσφαίρου και του φετινού μουντιάλ

Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινής ποδόσφαιρο εθνικών ομάδων-και ειδικά παγκόσμιο κύπελλο-χωρίς πολιτική στη μέση δεν υφίσταται και λογικά ούτε θα υπάρξει και ποτέ !

Άλλωστε είναι γνωστό πως όχι μόνο τα αυταρχικά καθεστώτα, αλλά και τα δημοκρατικά καθεστώτα που σπεύδουν πολλές φορές να καπηλευτούν και να εκμεταλλευτούν πολιτικά το ποδόσφαιρο και διοργανώσεις όπως το παγκόσμιο κύπελλο.

Μήπως και εμείς στην Ελλάδα δεν λέγαμε το 2004 ότι η κατάκτηση του euro και η διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων, δεν λέγαμε ότι δείχνουν τη γενική άνοδο και πρόοδο της χώρας ; Και κάποιοι, ακόμα χειρότερα ότι δείχνουν και την ανωτερότητα της φυλής μας !

Και αυτή τη φορά δεν είναι μόνο το καθεστώς του Κατάρ που θέλει, λίγο ως πολύ, να εκμεταλλευτεί πολιτικά το παγκόσμιο κύπελλο, αλλά κυρίως η τάχαμου φιλόνηρη και ευαίσθητη δυτική Ευρώπη που το πολιτικοποιεί με όπλο της τα ανθρώπινα δικαιώματα και την πολιτική ορθότητα.

Γιατί να μην κοροϊδευόμαστε, την πολιτική ορθότητα που έγινε τις τελευταίες δεκαετίες must στο δυτικό κόσμο οι αστικές τάξεις την ξεκίνησαν και την καλλιεργούν και όχι οι αδαείς λαοί που μπορεί να την ακολουθούν και να την προπαγανδίζουν. Πως αλλιώς να εξηγηθεί ότι έκανε μουντιάλ πριν τέσσερα χρόνια η φασιστική πολεμοχαρής Ρωσία του Πούτιν και δεν ακούστε σχεδόν το παραμικρό για ανθρώπινα δικαιώματα και δημοκρατία από τους δυτικούς ;

Δύσκολο να το συλλάβει ο απλός κοσμάκης, αλλά απλό επί της ουσίας ! Γιατί η Ευρώπη και τα συμφέροντα των αστών ήταν ενεργειακά εξαρτημένα από τη Ρωσία (η οποία ήδη είχε προσαρτήσει την Κριμαία και είχε ξεκινήσει τον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία και την εποχή εκείνη διεξήγαγε τους κτηνώδεις βομβαρδισμούς) !

Παρομοίως η Κίνα που είναι επί της ουσίας ένα τεράστιο κάτεργο διοργάνωσε δύο Ολυμπιάδες (θερινή και χειμερινή μέσα σε δύο δεκαετίες), αλλά και πάλι οι αντιδράσεις και οι αναφορές στα ανθρώπινα δικαιώματα ! Γιατί ; Γιατί πολύ απλά δεν υπάρχει τίποτα πιο συνηθισμένο για του δυτικούς αστούς απ'το να μεταφέρουν επιχειρήσεις ή εργοστάσια (ή έστω ένα μέρος τους) στην Κίνα...

Γεωπολιτική και φετινό μουντιάλ

Αξίζει τον κόπο να ασχοληθούμε όμως γεωπολιτικά και ως ιστορικό και κοινωνικοπολιτικό background και με τις χώρες που θα συμμετέχουν στο παγκόσμιο κύπελλο, κάτι που κρίνουμε ότι έχει ενδιαφέρον, και θα το κάνουμε ανά όμιλο.

Πριν το κάνουμε, αξίζει να τονίσουμε ότι, όπως έχουν καταλάβει οι περισσότεροι, ζούμε σε έναν νέο ψυχρό πόλεμο δύσης-Ρωσίας ή και πιο απαισιόδοξα, στις απαρχές ενός νέου πολέμου. Γίνεται έτσι κατανοητό ότι παρότι η Ρωσία

αποβλήθηκε και δεν συμμετέχει, πρέπει αναπόφευκτα να κρίνουμε γεωπολιτικά τον κάθε όμιλο με βασικό πρίσμα τον εν λόγω γεωπολιτικό προσανατολισμό αυτών των κρατών.

Κατά δεύτερον ενδιαφέρον παρουσιάζει και μια σειρά μερικών Ευρωπαϊκών χωρών που πολέμησαν, λίγο ως πολύ, τη διοργάνωση του Κατάρ ακόμα και με fake news κυρίως των περιβόητων Βρετανικών ταμπλόιντ.

Τέλος θα ασχοληθούμε και με το παλιό γεωπολιτικό φαινόμενο της αποικιοκρατίας και με το ποιοι είναι οι πρώην αποικιοκράτες και οι πρώην αποικίες μεταξύ των εθνικών ομάδων αυτού του μουντιάλ

Ας δούμε όμως καταρχήν έναν, έναν τους ομίλους του μουντιάλ για να κατανοήσετε επακριβώς τι αναλύουμε...

1^{ος} ΟΜΙΛΟΣ

ΚΑΤΑΡ, ΟΛΛΑΝΔΙΑ, ΣΕΝΕΓΑΛΗ, ΕΚΟΥΑΔΟΡ

ΚΑΤΑΡ: Το Κατάρ είναι μια πολύ μικρή σουνίτικη μουσουλμανική χώρα που σε εποχή παγκοσμιοποίησης έχει μια οικονομική και πολιτική επιρροή δυσανάλογη με το μικρό μέγεθός του και κυβερνάται από μοναρχία (δυναστεία θάνι), καθώς έχει το πλουσιότερο κατά κεφαλήν εισόδημα στον κόσμο.

Η εξωτερική του πολιτική ωστόσο είναι δαιδαλώδης για να την αναλύσεις ! Από τη μία στραμμένη βασικά προς τη δύση-και με Αμερικανική βάση εκεί- και από την άλλη μια πολυδιάστατη πολιτική, δύσκολο να την κατανοήσεις, με πρωτοβουλίες και σχέσεις προς πολλές χώρες της περιοχής, αλλά και τη Ρωσία και το Σιίτικο Ιράν.

Τόσο πολύ που οι γειτονικές της Αραβικές χώρες έφτασαν να

την κατηγορήσουν ευθέως και για σχέσεις και χρηματοδότηση με τους τζιχαντιστές του ISIS !

Έτσι δεν μας φαίνεται καθόλου περίεργο η πλήρης τήρηση ίσων αποστάσεων στον πόλεμο που εξαπέλυσε η Ρωσία στην Ουκρανία, αλλά και ο ταυτόχρονος διάλογος με Ευρωπαϊκές χώρες για προμήθεια πετρελαίου και φυσικού αερίου που θα αντικαταστήσει το Ρωσικό...

Το παγκόσμιο κύπελλο το ήθελαν πολύ για να τους δώσει «πόντους» και να αναβαθμίσει τη χώρα σε κάθε επίπεδο, αλλά προφανώς δεν περίμεναν ότι όλες αυτές οι κριτικές και η πολεμική της Ευρώπης θα πάρει τέτοιες διαστάσεις εναντίον τους.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ: Η Ολλανδία ήταν ανέκαθεν μια προοδευμένη χώρα σε πολλά πράγματα χώρα και με τη φήμη της απόλυτα φιλελεύθερης κοινωνίας.

Πολιτικά είναι εδώ και πολλές δεκαετίες στο σκληρό πυρήνα της δύσης (NATO και Ευρωπαϊκή Ένωση) και με γενικά προοδευτικό ρόλο και πάντοτε κατά των ανατολικών αυταρχισμών.

Έτσι δεν μας κάνει εντύπωση που είναι από τις χώρες που η Ρώσική προπαγάνδα δεν είναι ιδιαίτερα επιθυμητή και αναπτυγμένη και που η χώρα είναι σταθερά κατά της Ρωσίας στην εξωτερική πολιτική.

Από την άλλη βέβαια υπήρξε και ο άσχημος ρόλος της που ήταν η υποστήριξη στον άδικο πόλεμο των Αμερικανών στον άδικο πόλεμο των Αμερικανών στο Ιράκ το 2003.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει ωστόσο το ότι η χώρα είναι ένας από τους πιο σκληρούς επικριτές του Κατάρ ως χώρας διεξαγωγής του μουντιάλ, κάτι που εκφράστηκε και με απαξιωτικό τρόπο και από τον ίδιο τον προπονητή της εθνικής Λουίς Φαν Γκάαλ.

ΣΕΝΕΓΑΛΗ: Η Σενεγάλη είναι μια τυπική Αφρικανική πρώην Γαλλική αποικία του τρίτου κόσμου που ωστόσο δεν συνήθιζε, ως ανεξάρτητο κράτος, να χαλάει τις σχέσεις της με τη Γαλλία και γενικά τη δύση και με σχετικά πιο στέρεους δημοκρατικούς θεσμούς από τις γειτονικές της χώρες.

Να όμως που παραδόξως στο πόλεμο της Ουκρανίας η χώρα είναι μια από αυτές που κρατούν ρωσόφιλη σχέση, με αντάλλαγμα προφανώς φθηνούς υδρογονάνθρακες, σιτηρά και άλλα.

ΕΚΟΥΑΔΟΡ: Το Εκουαδόρ είναι μια φτωχή χώρα της Νοτίου Αμερικής που θεωρείται τυπικός εκπρόσωπος μιας χώρας του τρίτου κόσμου που κάνει βήματα προς τη σχετική ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό.

Αυτό βέβαια είχε και τις στραβοτιμονιές του, με τη χώρα να εκλέγει το 2007 και για μια δεκαετία έναν λαϊκιστή νεαρό πρόεδρο ονόματι Κορέα, οπότε και ο παραδοσιακός φιλοαμερικανικός προσανατολισμός της χώρας να αλλάζει και αυτή να κοιτάζει περισσότερο προς τη Ρωσία.

Αυτή η παρένθεση έχει πλέον κλείσει, με τη χώρα να κυβερνάται από κεντροδεξιά κυβέρνηση και ίσως τη χώρα πιο σταθερή δημοκρατική από ποτέ.

2ος ΟΜΙΛΟΣ:

ΑΓΓΛΙΑ, ΗΠΑ, ΟΥΑΛΛΙΑ, ΙΡΑΝ

ΑΓΓΛΙΑ: Η Αγγλία δεν είναι άλλη από τον πυρήνα της Μεγάλης Βρετανίας, της τόσο φημισμένης πρώην αποικιακής αυτοκρατορίας που μέχρι πριν τον β' παγκόσμιο πόλεμο ήταν ίσως η μεγαλύτερη γεωπολιτική και διπλωματική δύναμη στον κόσμο.

Αν και οι Αμερικανοί της πήραν έπειτα τα πρωτεία, αυτή παρέμεινε σημαντική και στον σκληρό πυρήνα του δυτικού (NATO και Ε.Ε.) και προοδευμένου κόσμου.

Να όμως που η σταθερότητα και η ευημερία δεν σου χαρίζονται

και πότε η οικονομική κρίση, πότε το λαϊκίστικο Brexit, ο πόλεμος της Ουκρανίας και οι ανεπαρκείς πολιτικοί που ακολούθησαν.

Έτσι παρόλο που σήμερα παραμένει πιο σταθερά κατά του Ρωσικού αυταρχισμού σε σχέση με την Ε.Ε., η χώρα έχει βυθιστεί σε ένα πρωτοφανές για τις νεότερες γενιές πολιτικό και οικονομικό αδιέξοδο.

Αξίζει να αναφερθεί ότι η Αγγλία και ο τύπος της είναι ο σκληρότερος επικριτής του μουντιάλ στο Κατάρ, με κίνητρο όχι τόσο ανθρωπιστικό στην πραγματικότητα.

Βλέπετε η, όντως διεφθαρμένη, FIFA έδωσε μουντιάλ σε Ρωσία και Κατάρ και όχι σε Αγγλία που το διεκδικούσε τότε...

ΗΠΑ: Όπως λέμε και παραπάνω οι Ηνωμένες πολιτείες έγιναν μεταπολεμικά η πρώτη δύναμη στον κόσμο και αυτή που εγγυόταν την όποια προστασία και υπεροχή του δυτικού κόσμου και των συμμάχων του, απέναντι σε άλλες δυνάμεις και κυρίως τη Σοβιετική Ένωση.

Αν και μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωση δόθηκε η εντύπωση της μονοκρατορίας της στον κόσμο, τα πράγματα άρχισαν να αλλάζουν με τις ΗΠΑ σε γεωπολιτική πτώση και τη Ρωσία σε άνοδο.

Πάντως τα τελευταία χρόνια έχει σταθεί σαφώς πιο επικριτική και αποφασιστική από την Ευρωπαϊκή Ένωση κόντρα σε Μόσχα, αλλά και Πεκίνο, με εξαίρεση την περίοδο Τραμπ που μας έδειξε ότι ακόμα και στην Αμερικανική δημοκρατία η δημοκρατία και η σταθερότητα δεν σου χαρίζεται.

Τέλος ενδιαφέρον έχει το ότι, παρότι είναι η χώρα που καλλιεργεί την πολιτική ορθότητα όσο ίσως καμία άλλη, δεν στάθηκε τόσο επικριτική απέναντι στο μουντιάλ του Κατάρ όσο δυτικοευρωπαϊκές χώρες και ίσως για πολιτικούς λόγους.

ΟΥΑΛΛΙΑ: Η Ουαλλία στην πραγματικότητα δεν είναι χώρα, αλλά

μια Βρετανική επαρχία και ένας διαφορετικός λαός, με τη δική του γλώσσα και έθιμα, ανάμεσα στους Αγγλοσάξονες.

Εννοείται ότι έχει μια σχετική αυτονομία, αλλά και ότι όλη της η εξωτερική πολιτική είναι η Βρετανική, με όσα αναφέρουμε παραπάνω. Σε αντίθεση ωστόσο με τη Σκωτία ή τις δύο Ιραλανδίες δεν έχει παρουσιάσει ποτέ τάσεις διευρυμένης αυτονομίας ή και ανεξαρτησίας.

ΙΡΑΝ: Το Ιράν είναι μια πρώην φιλοδυτική μουσουλμανική χώρα η οποία έφερε στα τέλη της δεκαετίας του 70', μέσω επανάστασης, αιρετικούς παπάδες (οι λεγόμενοι μουλάδες).

Σήμερα έχει εξελιχθεί σε ένα μεγάλο πονοκέφαλο για τη δύση στην περιοχή (στον άξονα του κακού σύμφωνα με την Αμερικανική οπτική), καθώς δεν στηρίζει μόνο εξτρεμιστικές οργανώσεις, αλλά είναι και πολύ ισχυρό στρατιωτικά και οπλικά.

Επιπλέον και η όποια εθνικοανεξαρτησιακή τάση μέσα στους μουλάδες έχει καταπνιγεί και η χώρα είναι προσδεμένη όσο ποτέ στο άρμα της Ρωσίας.

Περίεργο παιχνίδι της τύχης ότι θα αντιμετωπίσει στο όμιλο τρεις χώρες τυπικούς «εχθρούς», κάτι που αναπόφευκτα μας βγάζει πολιτική διάσταση.

3ος ΟΜΙΛΟΣ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ, ΜΕΞΙΚΟ, ΠΟΛΩΝΙΑ, ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: Η Αργεντινή είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση χώρας εκεί στη νότια Αμερική με ιδιόρρυθμο πολιτικό κόσμο και πολιτική ιστορία, αλλά και πολύ πλούτο να παράγεται που δεν μεταφράζεται σε αντίστοιχα καλό βιοϊωτικό επίπεδο.

Πραξικοπήματα, λαϊκισμός, οικονομικές κρίσεις κλπ. την ταλανίζουν και ενώ οι σχέσεις της με τη δύση είναι σε πολλές περιστάσεις τυπικές έως κακές.

Εξάλλου η χώρα έχει μια φήμη επαναστατικότητας (αν και για άλλους ψευτοεπαναστατικότητας) ή αριστερισμού και μάλιστα-όχι τυχαία- με πολλούς υποστηρικτές της εθνικής της ομάδας να ανήκουν σε αυτό τον πολιτικό χώρο.

ΜΕΞΙΚΟ: Σε αντίθεση με την Αργεντινή το Μεξικό είναι μια χώρα συνήθως προσανατολισμένη στις ΗΠΑ και στη δύση, παρότι αντιμετωπίζει τα ίδια και χειρότερα προβλήματα με αυτήν.

Μια σπάνια περίοδος που πάγωσαν κάπως οι σχέσεις με τις ΗΠΑ ήταν η περίοδος διακυβέρνησης του Τραμπ στην υπερδύναμη ο οποίος και καταφέρθηκε πολλές φορές κατά της χώρας με αφορμή το μεταναστευτικό και την εγκληματικότητα.

Μολονότι η άνοδος του βοιωτικού επιπέδου τα τελευταία χρόνια στη χώρα είναι ένα γεγονός, συνεχίζει να αντιμετωπίζει και προβλήματα στην ελευθερία του τύπου και πανίσχυρη μαφία και μεγάλη εγκληματικότητα και φτώχεια.

ΠΟΛΩΝΙΑ: Η Πολωνία πέρασε ιστορικά πάμπολες περιπέτειες λόγω της γειτνίασής της με τη Γερμανία και τη Ρωσία ή Σοβιετική Ένωση.

Η κομμουνιστική της περιπέτεια τελείωσε το 1989 και από τότε είναι σταθερά αντιαριστερή, προσανατολισμένη στη δύση και μέλος Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΝΑΤΟ και έχει αξιόλογα οικονομικά επιτεύγματα.

Μολονότι προειδοποιούσε έγκαιρα για τον κίνδυνο που αποτελεί η Ρωσία του Πούτιν δεν εισακουγόταν αρκετά στην Ευρώπη η οποία τώρα στην Ουκρανία βρέθηκε προ εκπλήξεων

Ωστόσο έχει μια σκληρή δεξιά κυβέρνηση με εμμονές που παρότι αντιρωσική είχε και έχει στενές επαφές με την Ουγγαρία του ρωσόφιλου Όρμπαν.

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ: Αν και δεν υπήρξε ποτέ αποικία κάποιας Ευρωπαϊκής είναι σχετικά πρόσφατο κράτος και για τους ίδιους θεωρείται η συνέχεια του χαλιφάτου του προφήτη Μωάμεθ.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια απόλυτη μοναρχία-δικτατορία και θεοκρατία-εμπνευσμένη από τη μουσουλμανική αίρεση του Ουαχαμπισμού, μιας σκληροπυρηνικής εκδοχής του Ισλάμ.

Και ενώ την ξέραμε παραδοσιακά στο πλευρό των Αμερικανών και πολέμιο της τρομοκρατίας, τα πράγματα έχουν πλέον αλλά πολύ, για μια σειρά από γνωστούς και άγνωστους λόγους.

Η χώρα του κόλπου όχι πλέον όχι μόνο τηρεί ουδέτερη-φιλορωσική στάση στον πόλεμο της Ουκρανίας, αλλά φροντίζει να ανεβάζει και τις τιμές του πετρελαίου, μέσω του ΟΠΕΚ και ακόμα και οι σχέσεις της με το Κατάρ έχουν χειροτερέψει.

4ος ΟΜΙΛΟΣ

ΓΑΛΛΙΑ, ΔΑΝΙΑ, ΤΥΝΗΣΙΑ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΓΑΛΛΙΑ: Είναι σε όλους γνωστό ότι η Γαλλία είναι μια χώρα που έχει παίξει ιστορικά πολύ σημαντικό ρόλο στα παγκόσμια δρώμενα.

Πάντως μετά το τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ξεκίνησε και το ξήλωμα του παλιού αποικιακού της κόσμου και όχι πάντα με τη συναίνεσή της.

Αργότερα είχε μια πορεία ναί μεν στον πυρήνα της Ευρώπης, αλλά και πολύ αριστερισμό ως πολιτική κουλτούρα και όχι ιδιαίτερη συμπάθεια στην Αμερικανική υπερδύναμη.

Πάντως στα πρόσφατα και μετά το τέλος της διακυβέρνηση Σαρκοζί, άρχισε μια τυχοδιωκτική υπερυφειακή στάση προς τη Ρωσία και με συνεργασία μαζί της στον τρίτο κόσμο.

Ακόμα και λίγες ημέρες πριν τη Ρώσικη εισβολή στην Ουκρανία, αλλά και πιο μετά κατά άλλους, ο Μακρόν φέρεται να διαπραγματεύεται με τον Πούτιν ο οποίος φυσικά τον δούλευε και γελούσε μαζί του.

ΔΑΝΙΑ: Η Δανία είναι μια χώρα που εδώ και έναν αιώνα και

παραπάνω φημίζεται για την κοινωνική ηρεμία και την σύγχρονη και αναπτυγμένη οικονομία της.

Μεταπολεμικά βρίσκεται στον πυρήνα του δυτικού κόσμου και της δυτικής πολιτικής, καθώς ανήκει στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με ότι καλό ή κακό συνεπάγεται αυτό, και χωρίς ιδιαίτερη συμπάθεια σε αυταρχικά καθεστώτα.

Πρόκειται για έναν από τους πιο σκληρούς πολέμιους της διοργάνωσης στο Κατάρ με πρόσχημα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Νομίζουμε πάντως ότι πίσω από αυτήν την εκστρατεία βρίσκεται περισσότερο το ομοφυλοφιλικό λόμπι, παρά η έγνοια για τα δικαιώματα των μεταναστών και εργατών του Κατάρ.

Μιλάμε άλλωστε για μια χώρα που κατάσχει δια νόμου τα υπάρχοντα των προσφύγων που μπαίνουν στη χώρα τους, κάτι που δεν φαίνεται και πολύ ανθρωπιστικό.

ΤΥΝΗΣΙΑ: Πρώην Γαλλική αποικία της βόρειας Αφρικής που μετά την ανεξαρτητοποίησή της, κυβερνήθηκε από αυταρχικά ή ημιαυταρχικά και διεφθαρμένα καθεστώτα.

Στην εξωτερική της πολιτική ήταν κυρίως στραμμένη προς τη δύση και προσπαθώντας ταυτόχρονα να τα συμβιβάζει και με τον υπόλοιπο Μουσουλμανικό κόσμο και με την Παλαιστίνη.

Τέλος η Αραβική που προέκυψε προς δεκαετίας δεν φαίνεται να επέφερε κάτι καλό παρά μεγαλύτερες περιπέτειες με πολιτική και γεωπολιτική αστάθεια και ύφεση της οικονομίας.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: Η Αυστραλία υπήρξε ως γνωστό Βρετανική αποικία η οποία ακόμα και σήμερα είναι ως ανεξάρτητο κράτος υπό το βασιλικό Βρετανικό στέμμα και ανήκει στη Βρετανική κοινοπολιτεία.

Στον πρώτο και στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο είχε να παίξει ένα θετικό ρόλο παρότι δεν γνώρισε ποτέ τον πόλεμο στο έδαφός της.

Σήμερα παραμένει ευημερούσα και δημοκρατική και προσανατολισμένη στη δύση, χωρίς πολλά πάρε δώσε με ανατολικούς αυταρχισμούς.

5ος ΟΜΙΛΟΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΙΑΠΩΝΙΑ, ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Μια περίπτωση μεγάλης χώρας, που κάποτε ήταν γνωστή ως Πρωσία ή Αγία Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και η οποία ανά περιόδους και έχει ταλαιπωρηθεί και ταλαιπώρησε και τον πλανήτη.

Η ήττα στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο άφησε πίσω ερείπια και νεκρούς και μια χώρα διαιρεμένη, ωστόσο ο εκδημοκρατισμός, η οικονομική ανάπτυξη και η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης αναγέννησαν τη Γερμανία μέσα από τις στάχτες της.

Παρότι όμως είναι η ατμομηχανή της Ε.Ε. και σημαντικός δυτικός γεωπολιτικός παίκτης, δέχεται δικαιολογημένες κριτικές για την υπερυφειακή στάση της απέναντι στη Ρωσία του Πούτιν και κυρίως για την ενεργειακή της εξάρτηση από αυτό το καθεστώς.

ΙΣΠΑΝΙΑ: Άλλη μια περίπτωση Ευρωπαϊκής χώρας με μεγάλη ιστορία που πέρασε και από οδύνες και ταλαιπωρίες.

Ο εμφύλιος που έγινε μεταξύ 1936 και 1939- και που τον προκάλεσε η οικονομική κρίση και η άνοδος των πολιτικών άκρων-την έκανε μεν να αποφύγει το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, αλλά και να υποστεί τη δικτατορία του Φράνκο για πάνω από τέσσερις δεκαετίες.

Με τον εκδημοκρατισμό στράφηκε προς τον σκληρό πυρήνα της δύσης, χωρίς ωστόσο να καταφέρει να παίξει κάποιον πολύ σημαντικό οικονομικό ή γεωπολιτικό ρόλο εκεί.

Εκτός αυτού υπάρχει και το σοβαρό πρόβλημα των αποσχιστών της Καταλονίας, αλλά αντίθετα με τους Βάσκους είναι σε ανακωχή.

ΙΑΠΩΝΙΑ: Πολύ ιδιαίτερη περίπτωση χώρας η Ιαπωνία, η χώρα της Άπω Ανατολής.

Πριν το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο υπήρξε συγκεντρωμένη κυρίως στα εθνικά χαρακτηριστικά και τις παραδόσεις της, αλλά και στις αποικιακές-επεκτατικές διαθέσεις της και πολύ λιγότερο στην οικονομία και στην ανάπτυξη.

Ωστόσο καθότι βρέθηκε στο στρατόπεδο των ηττημένων στο β' παγκόσμιο κύπελλο-και έφαγε και δύο ατομικές βόμβες-άλλαξε εντελώς πορεία, εκδημοκρατίστηκε, πέτυχε οικονομικό και αναπτυξιακό θαύμα και είναι πλέον σύμμαχος της δύσης.

Αρνητική εντύπωση προκαλεί σε πολλούς πάντως το ότι είναι μια από τις λίγες εκδημοκρατισμένες χώρες που εφαρμόζει ακόμα τη θανατική ποινή.

ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ: Η Κόστα Ρίκα φημίζεται ως μια όαση πολιτικής και κοινωνικής ηρεμίας στην ταραγμένη κεντρική Αμερική και ως μια από τις λίγες χώρες που δεν διαθέτει καν στρατό.

Ο προσανατολισμός της ωστόσο δεν είναι ουδέτερος, αλλά στραμμένος διαχρονικά προς τη δύση και από την άλλη η παγκοσμιοποίηση τη βοηθάει να ανεβάζει σταδιακά το βιοτικό της επίπεδο που δεν ήταν ποτέ υψηλό.

Χαρακτηριστικό επίσης ότι στον όμιλό της θα αντιμετωπίσει και την Ισπανία της οποίας αποικία υπήρξε.

6^{ος} ΟΜΙΛΟΣ

ΒΕΛΓΙΟ, ΚΡΟΑΤΙΑ, ΜΑΡΟΚΟ, ΚΑΝΑΔΑΣ

ΒΕΛΓΙΟ: Το Βέλγιο είναι μια Ευρωπαϊκή χώρα-βασίλειο και έθνος που προήλθε από τη συνένωση των Γαλλόφωνων Βαλόνων και των των Φλαμανδών που είναι Ολλανδοτραφείς.

Βγαίνοντας από τον β' παγκόσμιο πόλεμο υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Ε.Ε (τότε Ε.Ο.Κ.) και άλλωστε το ευρωκοινοβούλιο βρίσκεται στις Βρυξέλλες.

Παρότι η χώρα είναι παραδοσιακά στραμμένη στη δύση, τις τελευταίες δεκαετίες προσπάθησε να παίξει έναν πιο ουδέτερο ρόλο (όπως πχ. η Σουηδία) και με καλές σχέσεις με τον τρίτο κόσμο.

Ωστόσο η Ρωσική εισβολή στην Ουκρανία τη βρήκε κάθετη εναντίον και χωρίς δυνατές αντιρρήσεις στο εσωτερικό της χώρας.

ΚΡΟΑΤΙΑ: Οι Κροάτες είναι Σλάβικο φύλο των βόρειων Βαλκανίων που δεν είχαν ποτέ στο παρελθόν δημιουργήσει το δικό τους κράτος.

Σε αντίθεση με τη Σερβία, η Κροατία ήταν ταυτισμένη ιστορικά με το δυτική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και όχι με το Βυζάντιο, οπότε καθόλου τυχαίο δεν είναι που είναι πιστά στραμμένη προς τη δύση.

Εφόσον το Γιουγκοσλαβικό πείραμα απέτυχε, η Κροατία δήλωσε την ανεξαρτησία της το 1991 και δυστυχώς δεν την πήρε αναίμακτα τότε από το εθνικιστικό καθεστώς του Μιλόσεβιτς.

ΜΑΡΟΚΟ: Το Μαρόκο οι περισσότεροι το γνωρίζουμε ως ένα βασίλειο της βόρειας Αφρικής και του τρίτου κόσμου, αλλά λίγοι γνωρίζουμε τη μεγάλη στρατιωτική και γεωπολιτική δύναμη που είχε σε περασμένους αιώνες.

Την οριστική ανεξαρτησία του την απέκτησε το έτος 1956 από τη Γαλλία και έκτοτε είναι μια γενικά τριτοκοσμική χώρα στραμμένη προς τη δύση και χωρίς να ξεχνά τα συμφέροντα των ομόθρησκων χωρών του.

Τόσο πολύ φιλοδυτικό-και παραμένει-που κάποτε-πριν λίγες δεκαετίες- ζήτησε να γίνει ακόμα και μέλος της Ε.Ε. κάτι που φυσικά δεν έγινε δεκτό !

ΚΑΝΑΔΑΣ: Ο Καναδάς είναι μια χώρα που παρότι υπήρξε αποικία Βρετανών και Γάλλων, δεν γνώρισε σημαντικές οδύνες στο δρόμο για την ανεξαρτησία και την ανάπτυξη (λιγότερες και από τις

ΗΠΑ).

Είναι προοδευμένη από κάθε άποψη χώρα που πάντως τελευταία δεν κυβερνάται από σπουδαίους πολιτικούς αλλά από πολιτικά ορθούς διαχειριστές που την προχωρούν με «αυτόματο πιλότο»

Εννοείτε ότι γεωπολιτικά ο Καναδάς είναι στραμμένος κυρίως προς τις ΗΠΑ και χωρίς να έχει πολλούς εσωτερικούς πολιτικούς εξτρεμιστές.

Παρότι πάντως η σημερινή κυβέρνηση του Τριντό έχει ακολουθήσει μια αλλοπρόσαλλη εξωτερική πολιτική δεν υπήρξε περιθώριο για ρωσοφιλία ή υφesiaκή πολιτική απέναντι στη Μόσχα, ειδικά μετά τον πόλεμο στην Ουκρανία.

7ος ΟΜΙΛΟΣ

ΒΡΑΖΙΛΙΑ, ΕΛΒΕΤΙΑ, ΣΕΡΒΙΑ, ΚΑΜΕΡΟΥΝ

ΒΡΑΖΙΛΙΑ: Η Βραζιλία είναι μια πολύ παλιά δημοκρατία της νότιας Αμερικής που δυστυχώς όμως δεν απέφυγε τις οδύνες και τα προβλήματα που έχει αντιμετωπίσει όλη η νότια Αμερική.

Η όποια οικονομική ανάπτυξη της εποχής του κεντροαριστερού και γενικά φιλορώσου Λούλα αποδείχθηκε ότι ήταν φούσκα και αυτός κατέληξε στη φυλακή.

Οι τελευταίες εξελίξεις με την άνοδο στην εξουσία του «ψεκασμένου» ακροαριστερού Μπολσονάρου και τώρα πάλι η νίκη Λούλα στις εκλογές έχει επίσης κάνει τη συνήθως φιλοαμερικανική χώρα να λοξοκοιτάει προς Ρωσία και άλλους ανατολικούς αυταρχισμούς.

Δείχνει δε ότι η εκεί αστική τάξη κινείται πλέον πολύ τυχοδιωκτικά και φέρνει και τον λαό της σε αδιέξοδα.

ΕΛΒΕΤΙΑ: Αν για κάτι φημίζεται η Ελβετία είναι για την ουδετερότητα και κοινωνική ειρήνη μερικών αιώνων, την οικονομική ανάπτυξη και το τραπεζικό της σύστημα.

Εκτός της ουδετερότητας που της έδωσε τις δυνατότητες να αναπτυχθεί δημιουργικά και ορθολογικά, είναι δε και μια από τις παλαιότερες δημοκρατίες του κόσμου, ενώ στα αρνητικά της βάζουμε μια περίεργη εχθρότητα προς τους μετανάστες που ζουν στη χώρα.

Τέλος στον Ουκρανικό πόλεμο ήρθε η ώρα να σπάσει η μακρόχρονη ουδετερότητά της (αν και χωρίς φυσικά πολεμική ή οπλική ανάμειξη), με τη χώρα να τάσσεται κατά της Ρωσίας σε όποιον οργανισμό εδρεύει.

ΣΕΡΒΙΑ: Η Σερβία είναι χώρα και έθνος με μεγάλη ιστορία στα Βαλκάνια που ιστορικά είναι συνδεδεμένη με το Ορθόδοξο Βυζάντιο και με παραδοσιακές σχέσεις με τη Ρωσία.

Μολονότι η χώρα έπαιξε έναν θετικό ιστορικό ρόλο στο β' παγκόσμιο πόλεμο, παραμένει διαχρονικά εθνικιστική με τάση κυριαρχίας επάνω στους άλλους Σλάβικους λαούς της πάλαι ποτέ Γιουγκοσλαβίας.

Ο Γιουγκοσλαβικός εμφύλιος που ξεκίνησε το 1991 εκεί, λίγο ως πολύ, είχε τις ρίζες του, όπως και το ζήτημα του Κοσόβου και στο τέλος έφτασε να βομβαρδιστεί και η Σερβία από το ΝΑΤΟ το 1999.

Μολονότι σήμερα έχει κάνει σημαντικά βήματα εκσυγχρονισμού της οικονομίας και του κράτους και έχει κάνει αίτημα ένταξης στην Ε.Ε., γίνεται κατανοητό από τους στοιχειώδης γνώστες ότι παραμένει αντιδυτική και στραμμένη προς τη Ρωσία.

ΚΑΜΕΡΟΥΝ: Μια Αφρικανική χώρα του τρίτου κόσμου βυθισμένη σε πολλά προβλήματα που χρόνο με το χρόνο χειροτερεύουν.

Ένας υπέργρηρος αυταρχικός ηγέτης, φτώχεια, φυλετικός φραξιονισμός και ένοπλοι αυτονομιστές ταλανίζουν τη χώρα.

Ακόμα και η εξωτερική πολιτική που συνήθιζε να είναι στραμμένη προς τη Γαλλία είναι παρατημένη, με τη χώρα να μην στέλνει καν εκπρόσωπο στον Ο.Η.Ε. να ψηφίσει υπέρ ή κατά της

Ρωσίας.

8^{ος} ΟΜΙΛΟΣ

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ, ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ, ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ, ΓΚΑΝΑ

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ: Η Ουρουγουάη είναι ως χώρα μια τυπική νοτιοαμερικανική πρώην Ισπανική αποικία που έγινε κράτος το έτος και ωστόσο διατήρησε καλές σχέσεις έπειτα με τη χώρα αποικιοκράτη.

Και αυτή αντιμετώπισε ιστορικά, πάνω κάτω, όλα τα προβλήματα που αντιμετώπισαν και οι υπόλοιπες χώρες της περιοχής, όμως σήμερα είναι μια πολύ σταθερή δημοκρατία και η δεύτερη πλουσιότερη χώρα στη Ν.Αμερική.

Τα τελευταία χρόνια κυβερνάται από ένα ιδιότυπο σοσιαλιστικό καθεστώς, χωρίς όμως ιδιαίτερα ριζοσπαστικές πολιτικές και αυταρχισμό τύπου Μαδούρο, Μοράλες κλπ.

Κάποια στιγμή οι ΗΠΑ κατάλαβαν ότι δεν την έχουν γεωπολιτικά δεδομένη, όμως στην κρίσιμη στιγμή του Ουκρανικού πολέμου, τάχθηκε στοιχειωδώς κατά της Ρωσίας.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ: Η Πορτογαλία κουβαλάει μεγάλη ιστορία, ως χώρα θαλασσοπόρος και αποικιοκράτης, αλλά η σύγχρονη ιστορία της δεν ήταν ποτέ στρωμένη με ροδοπέταλα.

Βγήκε από μακροχρόνια δικτατορία περίπου την ίδια εποχή με την Ελλάδα, μπήκε στο ΝΑΤΟ το 1949 και στην Ε.Ε. το 1985, αλλά τουλάχιστον οικονομικά δεν είδε εντυπωσιακά αποτελέσματα καθώς αντιμετωπίζει σχετικά παρόμοια προβλήματα με την Ελλάδα και με συνεχή λιτότητα.

Παρότι είναι γενικά χαμηλών τόνων και στραμμένη προς τη δύση χώρα, τα τελευταία χρόνια μπήκε, λίγο ως πολύ, σε ένα γκρουπ «απείθαρχων» νοτιοευρωπαϊκών χωρών που συχνά διαφωνούν με τη βόρεια Ευρώπη σε κάποια ζητήματα.

ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ: Η Κορέα στην πραγματικότητα είναι μια αλλά, ως

γνωστό, διαιρεμένη στα δύο σε μια κατάσταση που κρατάει από τα τέλη του β' παγκοσμίου κυπέλλου.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια της διχοτόμησης και ενός αυταρχικού και απρόβλεπτου βόρειου γείτονα, που έφερε και τον περίφημο εμφύλιο της Κορέας, η Νότιος Κορέα προσπάθησε να κάνει βήματα προς ανάπτυξη και σταθερότητα.

Τελικά τα κατάφερε εδώ και λίγες δεκαετίες με μια ισχυρή βιομηχανία και οικονομία και σταθερούς δημοκρατικούς θεσμούς που μάλιστα δεν ήταν πάντα δεδομένοι.

Εννοείται επίσης ότι η χώρα είναι σύμμαχος της δύσης, λόγω της παρουσίας της μιλιταριστικής Βόρειας Κορέας του Κιμ από πάνω της.

ΓΚΑΝΑ: Η Γκάνα είναι η πρώην Χρυσή Ακτή που υπήρξε Βρετανική κτίση και απέκτησε την ανεξαρτησία της το 1957.

Δεν διακρίνει κανείς τίποτα το πολύ διαφορετικό σε αυτήν από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει όλη σχεδόν η Αφρικανική ήπειρος, ωστόσο αξίζει να σημειωθεί ότι έχει κάπως πιο σταθερούς δημοκρατικούς θεσμούς από τον μέσο Αφρικανικό όρο, αλλά και λίγο υψηλότερο βιοϊωτικό επίπεδο.

Γεωπολιτικά είναι συνήθως στραμμένη προς τη δύση και χωρίς ιδιαίτερη οικονομική και πολιτική επιρροή Κινέζων και Ρώσων όπως σε άλλες χώρες της περιοχής.

Η αποικιοκρατία στο μουντιάλ

Μόλις προχθές πρόεδρος της FIFA Τζιάνι Ινφαντίνο στην προσπάθεια του να υπερασπιστεί την επιλογή του Κατάρ ως διοργανώτρια του μουντιάλ είπε μια μεγάλη ιστορική αλήθεια !

Πως δηλαδή η Ευρώπη και κάποιες χώρες της, που κουνάνε τώρα το δάχτυλο στο Κατάρ για ανθρώπινα δικαιώματα, υπήρξαν αποικιοκρατικές δυνάμεις που προέβησαν σε αποτρόπαιες και απάνθρωπες πράξεις σε χώρες της Αφρικής, της Ασίας και της

Λατινικής Αμερικής.

Εμείς προσθέτουμε πως το ίδιο το Κατάρ υπήρξε Βρετανική αποικία από το 1916 ως το 1971, ενώ και οι άλλοι δύο σφοδροί επικριτές του Κατάρ (Δανία και Ολλανδία) υπήρξαν και αυτές αποικιοκρατικές δυνάμεις.

Θα μου πείτε και πολύ σωστά, ότι τα πράγματα άλλαξαν και αυτά ξεπεράστηκαν, αλλά και από την άλλη πως έρχονται σήμερα οι χθεσινοί αποικιοκράτες να κουνούν το δάχτυλο σε άλλες χώρες και πολιτισμούς που μπορεί να υπήρξαν και θύματα τους ;

Μήπως τελικά εκείνη η αλαζονεία δεν έχει εγκαταλείψει αρκετά το δυτικό κόσμο ; Μεγάλη συζήτηση που δεν θα την επεκτείνουμε...

Θα πούμε μόνο ότι από τις χώρες που συμμετέχουν στο φετινό μουντιάλ υπάρχουν **11** στον αριθμό που είχαν κατά καιρούς αποικίες στην ιστορία τους (ή και έχουν ακόμα σε συναινετική μορφή) και πρόκειται για τις: **ΟΛΛΑΝΔΙΑ, ΑΓΓΛΙΑ (Βρετανία), ΗΠΑ, ΓΑΛΛΙΑ, ΔΑΝΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΙΑΠΩΝΙΑ, ΒΕΛΓΙΟ, ΣΕΡΒΙΑ, ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ.**

Αν δε ψάξουμε ανάμεσα στις 32 χώρες του μουντιάλ για αποικίες και αποικιοκράτες βλέπουμε τα εξής: **Η ΓΑΛΛΙΑ** ως αποικίες τη **ΣΕΝΕΓΑΛΗ**, την **ΤΥΝΗΣΙΑ**, το **ΜΑΡΟΚΟ**, τον **ΚΑΝΑΔΑ** (ένα μέρος του), το **ΚΑΜΕΡΟΥΝ** και την **ΕΛΒΕΤΙΑ** (ένα κομμάτι της), δηλ. έξι τον αριθμό.

Η ΒΡΕΤΑΝΙΑ είχε ως αποικίες το **ΚΑΤΑΡ**, τις **ΗΠΑ** (δηλ. αυτή είναι μια χώρα που και είχε, αλλά και υπήρξε αποικία) ,την **ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ**, την **ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ**, τον **ΚΑΝΑΔΑ** και τη **ΓΚΑΝΑ**, δηλ. έξι τον αριθμό.

Η ΙΣΠΑΝΙΑ είχε ως αποικίες το **ΕΚΟΥΑΔΟΡ**, την **ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ**, το **ΜΕΞΙΚΟ**, την **ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ** (όποτε αυτή η χώρα πέρασε από δύο αποικιοκρατικές δυνάμεις) και την **ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ**, δηλ. πέντε τον αριθμό.

Τέλος από μια αποικία είχαν η **ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ** και **ΙΑΠΩΝΙΑ** με την πρώτη να είχε τη **ΒΡΑΖΙΛΙΑ** και τη δεύτερη τη **ΝΟΤΙΑ ΚΟΡΕΑ**.